

SĄD

Postanowienie Sądu z dnia 25 października 2011 r. — Cadila Healthcare przeciwko OHIM — Laboratorios Inibsa (ZYDUS)

(Sprawa T-287/08) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Wycofanie sprzeciwu — Umorzenie postępowania)

(2011/C 362/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Cadila Healthcare Ltd (Ahmedabad, Indie) (przedstawiciele: S. Bailey, F. Potin oraz A. Juaristi, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Laboratorios Inibsa, SA (Llissa de Vall, Hiszpania)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 5 maja 2008 r. (sprawa R 1322/2007-2), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Laboratorios Inibsa, SA a Cadila Healthcare Ltd.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie niniejszej skargi zostaje umorzone.
- 2) Strona skarżąca pokrywa swoje własne koszty oraz koszty poniesione przez stronę pozwaną.

⁽¹⁾ Dz.U. C 247 z 27.9.2008.

Postanowienie Sądu z dnia 20 października 2011 r. — United Phosphorus przeciwko Komisji

(Sprawa T-95/09) ⁽¹⁾

(Środki ochrony roślin — Substancja czynna napropamid — Niewłączenie do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG — Ustanowienie późniejszej dyrektywy — Umorzenie postępowania)

(2011/C 362/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: United Phosphorus Ltd (Warrington, Cheshire, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci C. Mereu i K. Van Maldegem)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo L. Parpala i N.B. Rasmussen, następnie L. Parpala, pełnomocnik, wspierani przez adwokata J. Stuycka)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2008/902/WE z dnia 7 listopada 2008 r. dotyczącej niewłączenia napropamidu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Każda ze stron ponosi własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 z 1.5.2009.

Skarga wniesiona w dniu 26 września 2011 r. — Peek&Cloppenburg przeciwko OHIM — Peek&Cloppenburg (Peek&Cloppenburg)

(Sprawa T-506/11)

(2011/C 362/25)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Peek&Cloppenburg KG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokat S. Abrar)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Peek&Cloppenburg (Hamburg, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 28 lutego 2011 r. w sprawie R 53/2005-1;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „Peek&Cloppenburg” dla usług z klasy 25

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Peek&Cloppenburg

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: inne wcześniejsze prawo do oznaczenia, mianowicie firma „Peek&Cloppenburg” ważna w Niemczech

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ nie można była zabronić używania wcześniejszego znaku „Peek&Cloppenburg” i brak jest podstawy dla żądania zakazu używania na terytorium Niemiec na podstawie §12 Markengesetz oraz naruszenie art. 76 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ przed wydaniem decyzji Izba Odwoławcza powinna była zaczekać na wydanie orzeczenia przez niemiecki Bundesgerichtshof i na uzyskanie przez to orzeczenie, wydane w niemieckim postępowaniu o wykreślenie znaku towarowego, powagi rzeczy osądzonej

Skarga wniesiona w dniu 26 września 2011 r. — Peek&Cloppenburg przeciwko OHIM — Peek&Cloppenburg (Peek&Cloppenburg)

(Sprawa T-507/11)

(2011/C 362/26)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Peek&Cloppenburg KG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokat S. Abrar)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Peek&Cloppenburg (Hamburg, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 28 lutego 2011 r. w sprawie R 262/2005-1;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „Peek&Cloppenburg” dla usług z klasy 35

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Peek&Cloppenburg

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: inne wcześniejsze prawo do oznaczenia, mianowicie firma „Peek&Cloppenburg” ważna w Niemczech

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ nie można była zabronić używania wcześniejszego znaku „Peek&Cloppenburg” i brak jest podstawy dla żądania zakazu używania na terytorium Niemiec na podstawie §12 Markengesetz oraz naruszenie art. 76 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ przed wydaniem decyzji Izba Odwoławcza powinna była zaczekać na wydanie orzeczenia przez niemiecki Bundesgerichtshof i na uzyskanie przez to orzeczenie, wydane w niemieckim postępowaniu o wykreślenie znaku towarowego, powagi rzeczy osądzonej

Skarga wniesiona w dniu 6 października 2011 r. — Aloe Vera of America przeciwko OHIM — Diviril (FOREVER)

(Sprawa T-528/11)

(2011/C 362/27)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Aloe Vera of America, Inc. (Dallas, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: R.Niebel i F.Kerl, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Diviril-Distribuidora de Viveres do Ribatejo, Lda (Alenquer, Portugalia).

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 8 sierpnia 2011 r. w sprawie R 742/2010-4; oraz

— obciążenie pozwanego oraz, odpowiednio, Diviril-Distribuidora de Viveres do Ribatejo, Lda kosztami postępowania.